

Vragen van het lid Verdonk (Verdonk) aan de minister van Financiën over het toezicht van De Nederlandsche Bank op Icesave (ingezonden op 6 februari 2009)

1

Bent u bekend met de berichtgeving van KRO Reporter over het toezicht van De Nederlandsche Bank op Icesave?¹

Ja.

2

Is het waar dat De Nederlandsche Bank in het toezicht op Icesave tekort heeft geschoten, omdat DNB aangegeven heeft er al eerder van te weten?²

3

Is het waar dat De Nederlandsche Bank in de informatievoorziening naar het publiek tekort is geschoten?

Antwoord op vragen 2 en 3:

Tijdens het algemeen overleg van 14 oktober jl. (31 371, nr. 47) heb ik, op verzoek van verschillende leden, toegezegd een grondige evaluatie te zullen laten uitvoeren van de gang van zaken rondom Icesave, het juridisch instrumentarium van De Nederlandsche Bank (DNB), de wijze waarop zij daarvan gebruik heeft gemaakt en de toereikendheid van het instrumentarium. In mijn brief van 28 november (31 371, nr. 58) heb ik u geschetst wie dit onderzoek uitvoert en welke vragen hierin centraal staan. De evaluatie zal onder andere ingaan op de vraag of het waarschuwen van het publiek tot de handhavinginstrumenten van DNB hoort en welke belemmeringen en/of beperkingen DNB hierbij ondervindt, bijvoorbeeld op het gebied van geheimhouding van toezichtsinformatie waaraan DNB in haar hoedanigheid als prudentieel toezichthouder op grond van de Wet op het financieel toezicht is onderworpen. Naar verwachting wordt de kamer aan het eind van het eerste kwartaal bericht over de uitkomsten van de evaluatie. Ik wil hierop niet vooruitlopen en verwijs u naar de uitkomsten van dit onderzoek.

4

Wat betekent een en ander voor de gedupeerde Icesave-spaarders die niet onder de garantieregeling vallen? Stelt u deze nu ook geheel schadeloos?

Zoals eerder toegelicht (brief aan de kamer van 3 december 2008, 31371, nr. 59) is er geen aanleiding om Icesave-spaarders boven het maximum van het depositogarantiestelsel schadeloos te

¹ KRO Reporter, 25 januari 2009.

² De Telegraaf, 25 januari 2009.

stellen. De verhoging van de vergoedingslimiet van het depositogarantiestelsel naar € 100.000 voor Icesave-spaarders is al een aanzienlijke tegemoetkoming. Van een verdere financiële tegemoetkoming – ten laste van de belastingbetaler – kan dan ook geen sprake zijn.

5

Wat betekent het een en ander voor het vertrouwen dat spaarders in het toezicht van de Nederlandsche Bank kunnen hebben?

6

Welke lessen heeft De Nederlandsche Bank uit het debacle rond Icesave geleerd?

7

Kan het publiek met vertrouwen de acties van de DNB en het AFM tegemoet zien nu het hele bankwezen zo'n vertrouwenscrisis doormaakt die ontstaan is ondanks het toezicht daarop? Vindt u dat men daar beter op had moeten inspelen?

Antwoord op vragen 5, 6 en 7:

DNB wacht met mij de uitkomsten van het bovengenoemde externe onderzoek af, alvorens definitieve lessen uit deze episode te trekken. Naar mijn mening kunnen het Nederlandse publiek en de spaarders vertrouwen op de Nederlandse financiële toezichthouders, met dien verstande dat hun invloed op de ontwikkelingen in het internationale bankwezen uiteraard niet onbeperkt is.